

[Riishøj]

blodbad, der kan ende med et atomragnarok i sidste instans.

Så spørgsmålet er ikke sanktioner eller ej, spørgsmålet er, hvordan man skal anvende sanktioner internationalt. Og det, vi diskuterer i dag, er, om vores holdning til Sydafrika skal være ord, smukke ord, smukke resolutioner, eller det også skal koste noget at få skabt grundlag for at løse de problemer, der er i det sydlige Afrika. Der er ingen tvivl om socialistisk folkepartis holdning, når det gælder sanktioner i denne sag; det er vist overflødigt at understrege det endnu en gang.

Der er også grund til måske at nævne begrebet terrorisme. Der er jo en bestemt supermagt, nemlig USA, som gør meget ud af at bekæmpe terrorisme, men som jo altså understøtter en bestemt form for terrorisme. Lad os bare tage contraerne i Nicaragua, lad os tage terrorbombninger af et bestemt land, nemlig Libyen, lad os tage hele situationen omkring Pol Pot-styret i Sydøstasien. Det er ikke et spørgsmål om at støtte væbnede oprør i verden, det er spørgsmålet om, hvilke politiske kræfter man vil støtte.

Der er også grund til at omtale CDs rolle. CD har jo svunget sig op i den her sag nærmest som fortaler for danske virksomheder, men har samtidig accepteret økonomiske sanktioner i en lang række andre tilfælde. CD har forsøgt at udskyde denne debat, og det er lykkedes at gøre det i to dage. Man har ifølge dagspressen også forsøgt at få denne sag på dagsordenen som den sidste sag i dag i håb om at overtale os andre. Er der et parti, der i hvert fald ikke kan overtale det Sydafrikaflertal, vi har i folketinget, så er det CD; det må da være det allersidste parti, som forsøger at overtale os andre.

Der kan drages en parallel til 1984; da kan jeg huske at hr. Fischer forsøgte at udsætte og udsætte afgørelsen om optræning af Sydafrikasanktioner. Det endte som bekendt med, at vi skærpede vor holdning i kulspørgsmålet og bragte en formulering ind, der skabte grundlaget for, at vi har standset kulimporten fra Sydafrika.

CDs rolle i denne sag må være politisk sololøb for at skaffe sig billige stemmer. Det politiske resultat kan meget let blive, at vi får en yderligere optræning af sanktionerne. Det parti, som direkte har støttet det sydafrikanske regime, som direkte har hyldet USAs aktion i Libyen med terrorbombning af et

tredjeland, og som generelt støtter enhver form for hjælp til, hvad Reagan kalder frihedskæmpere rundt om i verden, er i hvert fald ikke et parti, der på nogen som helst måde kan overbevise et flertal her i folketinget om, at den beslutning, vi tager her, ikke er rigtig.

Vi er i socialistisk folkeparti glade for, at vi for en gangs skyld i et internationalt spørgsmål er forud for andre lande. Netop denne sag glemmes af supermagterne, glemmes i særdeleshed af de store vestlige lande, og der er blevet talt om de østeuropæiske landes dobbeltmoral i denne sag. Jeg tror også, at den tale, der har været om et uformelt samarbejde mellem Sovjetunionen og Sydafrika om guldet, er rigtig.

Sydafrikas frihedsbevægelse er svigtet af den internationale offentlighed, og på trods af det har ANC og frihedsbevægelserne i det sydlige Afrika kæmpet politisk. Der har ikke været én terroraktion mod noget fly udført af ANC, man har kæmpet en politisk kamp. Det, vi nu gør, er, at vi støtter en politisk kamp for en retfærdig sag, og vi hilser meget velkommen, at Danmark for en gangs skyld kan anvise, hvordan sådan en politisk kamp kan støttes.

Jeg håber, at det, vi vedtager i dag, får effekt i andre lande, så vi ikke står alene i Danmark med en Sydafrikapolitik, som vi kan være bekendt.

Stinus (RV):

Den sidste tids begivenheder i Sydafrika og Sydafrikas brutale overfald på nabolandene understreger i uhyggelig grad nødvendigheden af forstærket pres imod apartheidsystemet. Udenrigsministeren skrev i Politiken den 16. maj i år:

»Alene et stærkt pres kan få den hvide mindretalsregering til at slå ind på en anden kurs.«

Og videre:

»Sydafrikas reformkurs går ikke til ondets rod og foregår i et alt for langsomt tempo.«

Det radikale venstre deler den opfattelse. Det radikale venstre er klar over, at internationale sanktioner vedtaget af FN vil være det stærkeste våben over for Sydafrika, men udviklingen i Sydafrika viser, at der ikke er tid til at vente på ivenighed herom i FN. Den